

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Döberen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 566. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_540-txt-shoot-idm464/facsimile.pdf (tilgået 02. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Som i Hjerte saa jeg Tunge,
I det gamle Troens Ord,
Hvor forfætter da med Haanden
Hans Igen til os med Manden!

Er af Ordet uden Mæge,
Livets Ord i Herrens Mund,
Kan Beskrivelsen tillyde
Nu i Verdens Aften-Skand,
Sik, da er jo hvad vi bygge
Saa en lys og Kærlig-Skygge!

O, du store Sjæle-Søger!
Hvor være Dig paa Jærd!
Sels Du søgte det som forrige,
Sover med et Gudens Ord,
Tide vi se, os her gærner,
Daaden bli i Trilling-Nærme!

Hvem var Herod-Mand ved Daalen,
Hvem var det, som som syde „Jeg“?
Hvem har viist os Himlen aaben?
Kød og Blod det mægter ei;
Dig det var med Gudens-Næsten,
Der Du stode, det er Trøsten!

Så, hvor blev Du os vel lovet?
Var det ikke ved det Daab?
O, som Stene vi har sovet
Under Menighedens Naab,
Kæde os alle om Livet
I den der, hvor det blev givet!

Hvor ikke paa det Samme
Skilten som en Engle-Haand?
Hvor Stenen ei et Samme:
Vi er fødte „af Vand og Naab“
Hil den Hellig-Haand os bade
Saa som Livet til os stode!

Hvor paa Kisten Træ vi stode,
Som i Naab de store Gud,

Hvor os Himmerig tilfødes
Som Saaaberen af Himlens Gud,
Der, om nogensteds hermed,
Mander dog vel Eigheden!

Så, Du seer til os i Naab,
Hvor ved Guds hvide Haand!
Hvor os lejer Livets Naab
Daaden og den Hellig-Haand,
I det Ord, som os gienfæder,
Manden lever, Tungen gløder!

Ud kun Daalen sig indvilde,
Drober Vand som er ved Daab,
Udfærdt dog af Livets Røde
Etligt Herlighedens Naab,
Udfærdt i Ordets Belger
Livets Naab med Daaben følger!

Så, nu i det Hjerte-Kammer
Togel det, som strevet staver:
Mens Vat-Tampen soget end flammer,
Morgen-Etternet flar oppaer,
Saaet skal Ordet Tunge gløde
I den gamle Morgen-Naade!

En jeg ser, her hals afstetter
Sjævet var af Livets Naab,
Hil ved Daalen var forjættede
Værket af Guds hvide-Haand,
Ordet som skal Kisten bygge
Hvide af sin egen Skygge!

Derfor som i Bams-Dage
Ordet var os Nu og Naab,
Hil hvert Skridt vi gif tillyde,
Hjælpe paa vor egen Naab,
Løste os med Væd og Tærme:
Saa som Livet til Gude-Sammer!

Saa forjættede, til os bode,
Gud og Naab vi beropa,

